Подвиг Ваш довіку буде жити у пам'яті прийдешніх поколінь...

ГОДИНА МУЖНОСТІ ТА ЗВИТЯГИ ДЛЯ ЮНИХ ДУШ

30-й річниці виведення радянських військ з Республіки Афганістан та Дню вшанування учасників бойових дій на території інших держав присвячується...

Посивілі завчасно хлопці-афганці, ще й нині йдуть у тривожних снах у бій. Їм і досі важко повертатися до тих чорних сторінок молодості. Та ще важче вирвати їх, знищити та забути... І сьогодні в залі є їхні діти – нинішні студенти Новоушицького коледжу ПДАТУ...

студентів І курсу (МДХ11 група) транспортноприсвячена 30-ій річниці з дня виведення радянських 2019 року закінчилася війна для радянського солдату

Сьогодні, 12 лютого 2019 року, відбулася зустріч енергетичного відділення з воїнами-афганцями. військ з Афганістану. Саме 30 років назад, 15 лютого окремого контингенту.

«Нема більшої любові, ніж та, коли поклав душу свою за друзів», - сказано в Євангелії. Тож на долю учасників тієї війни випало віддавати своє життя, захищаючи інтереси афганського народу. ... Час лікує рани. Але фізичні. А в душі, у пам'яті воїнів - афганців назавжди залишаться суворі будні Афганістану, які випали на їх долю. Їм випало жити - так кажуть про тих, хто повернувся до рідного дому, вони пройшли пекло війни Афганістану, вони і є тією пам'яттю, що пише історію.

Сьогоднішню годину мужності та звитяги ми провели у колі зустрічі з ветеранами тієї війни, перегорнули хроніку тих подій та спробували відчути почуття тих юнаків, які у свої 18-20 років пережили біль втрати, сльози розлуки з найдорожчими людьми, повернулися живими до рідних і є прикладом для молодого покоління юнаків. А обов'язок нинішніх юнаків та дівчат - шанувати і пам'ятати тих, хто не дожив, не доспівав, не докохав...

З живим інтересом було прослухано виступи Олександра Цимбалюка, Михайла Глуговського. Воїни-інтернаціоналісти своїми 👂 розповідями про страшні реалії війни перенесли присутніх юнаків в атмосферу вірності військовому обов'язку та доблесті воїнів, що дали *присягу Батьківщині*. Воїни-афганці поділилися спогадами про це жахливе випробування, про те, як і коли починаєш цінувати найдорожче – життя. Від почутого на очі наверталися сльози...

Поетичні рядки, що прозвучали на зустрічі, не залишили байдужим жодного студента, ще раз нагадавши, якою жорстокою була війна. Особливо зворушливо сприймались «афганські» пісні у виконанні Богдана Боднара, а авторська пісня «Молитва» стала фінальним акордом зустрічі: низько схилили голови сьогоднішні студенти перед світлою пам'яттю героїв... хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих.

Після виступів відбулося живе спілкування, коли студенти мали змогу отримати відповіді на свої запитання. Вдячні слухачі подарували воїнам квіти та сфотографувалися з ними на пам'ять.

Чимало літ минуло відтоді, як вивели з Афганістану радянські війська, але рани цієї

війни кровоточать і досі... Не можуть матері забути загиблих та покалічених синів, а дружини та діти своїх чоловіків і батьків. Тому нинішнє покоління має знати про страшні події безглуздої афганської війни і пишатися їх мужністю, героїзмом, подвигом... Подвиг Ваш довіку буде жити у пам'яті прийдешніх поколінь...

